

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010941
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2021, v trestnej veci obžalovaného F. F. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaniach krajského prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Tk/1/2021 zo dňa 12.08.2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste, o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody a o ochrannom dohľade.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému F. F., nar. X.XX.XXXX v O., trvale bytom O., Q. XX, prechodne bytom bez prihlásenia O., A. 1, t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á

Podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. l) a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona ukladá trest prepadnutia veci a to kuchynského noža s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 28 cm a dĺžke čepele 15 cm vedenej ako doličná vec č. 15/2021.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona mu ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. F. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 25.12.2020 v čase okolo 14.00 hod. v byte č. X nachádzajúcom sa na 1. poschodí bytového domu na ulici A. č. X v O., ktorý v tom čase obýval spoločne so svojou družkou K. O. z O., tejto pod vplyvom alkoholu, ktorý si sám privodil, najprv vulgárne nadával, následne ju začal fyzicky napádať a to takým spôsobom, že ako ležal na posteli, tak K. O., ktorá sa snažila popri ňom prejsť, ju najmenej trikrát kopol do oblasti hrude a brucha a potom, ako sa K. O. otočila chrbtom k nemu a oprela sa o umývadlo, F. F. z postele vstal, spoza chrbta K. O. vybral zo stojana nachádzajúceho sa pri umývadle kuchynský nôž s čiernou platovou rukoväťou o celkovej dĺžke noža 28 cm s dĺžkou čepele 15 cm, ktorým v okamihu, ako sa K. O. otočila čelom k nemu, ju F. F. týmto nožom v úmysle usmrtiť ju spôsobom zhora nadol, ako aj v približne horizontálnej rovine proti telu K. O., v krátkom časovom slede za sebou päťkrát bodol malou až stredne veľkou silou a intenzitou do oblasti prednej strany hrudníka vpravo a hornej časti brucha vpravo, čím jej takto spôsobil bodnú penetrujúcu ranu prednej hrudnej steny vpravo s prepichnutím pleury o veľkosti cca 2 cm, bodnú ranu prednej hrudnej steny vpravo o veľkosti cca 1,5 cm, bodnú penetrujúcu ranu prednej hrudnej steny vpravo s prepichnutím osrdcovníka - perikardu o veľkosti cca 1,6 cm s bodným kanálom dĺžky cca 4 cm, bodnú ranu prsníka vpravo o veľkosti cca 2,5 cm, bodnú ranu prednej brušnej steny v hornej časti brucha - epigastriu vpravo o veľkosti cca 2 cm, pričom K. O. počas útoku zo strany F. F. kričala a bránila sa takým spôsobom, že sa snažila kryť a dávala ruky pred seba, kde jej F. F. tým istým nožom taktiež spôsobil reznú ranu chrbta pravej ruky o veľkosti cca 1 cm, reznú ranu ľavej laktbovej jamky o veľkosti cca 15 cm a reznú ranu nad laktvým výbežkom vľavo o veľkosti cca 8,5 cm, pričom K. O. sa podarilo z bytu ujsť vonku na spoločnú chodbu bytového domu, kde spadla na zem, pričom počas útoku na K. O. došlo k poraneniu životne dôležitých orgánov srdca a pľúc, kde ku smrti K. O. z dôvodu zakrvácania do osrdcovníka - perikardu, ktorou bola ohrozená činnosť srdca, čo mohlo viesť k zástave srdca a smrti K. O. nedošlo len z dôvodu poskytnutia rýchlej zdravotnej pomoci s následnou hospitalizáciou, čím takýmto konaním spôsobil K. O. z O. poranenia s dobou liečenia a obmedzeniami v obvyklom spôsobe života najmenej 28 dní.

Za to mu bol podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona za prevahy jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona a nezistení príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 rokov, pre výkon ktorého podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Ďalej mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol uložený aj trest prepadnutia veci - kuchynského noža s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 28 cm a dĺžke čepele 15 cm vedenej na okresnom súde ako doličná vec č. 15/2021.

Napokon podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný bol zaviazaný nahradiť poškodeným Sociálnej poisťovni škodu v sume 408,30 eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., škodu v sume 2.341,88 eur.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obžalovaný a v neprospech obžalovaného i prokurátor proti výroku o treste v časti, v ktorej obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že pokiaľ prvostupňový súd obžalovaného F. F. podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 18 rokov do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, tak sa s týmto výrokom rozsudku nestotožňuje a považuje ho za nezákonný. Súd v tomto prípade pri svojich úvahách týkajúcich sa zaradenia obžalovaného do konkrétneho stupňa stráženia aplikoval ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť

páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov. Prokurátor zdôraznil, že toto ustanovenie má fakultatívny i kogentný charakter. Fakultatívnou časťou ustanovenia sú 1. a 2. veta, ktoré vo svojej podstate predstavujú výnimku z ustanovenia § 48 ods. 2 Trestného zákona, t. j. zaraďovania páchatel'ov do minimálneho a stredného stupňa stráženia. Tretia veta majúca charakter kogentného imperatívu striktne určuje súdu postup v prípade dvoch skupín páchatel'ov a síce páchatel'ov, ktorým je uložený výnimočný - doživotný trest odňatia slobody a páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov (s dolnou hranicou tr. sadzby najmenej 10 rokov), ktorým je uložený trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov. Možnosť zariadenia do iného ústavu je vylúčená, ak súd odsudzuje páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie alebo trest odňatia slobody prevyšujúci 15 rokov. Podľa neho sa týmto kogentným ustanovením konajúci súd neriadil, a to aj napriek skutočnosti, že samotný súd v rámci odôvodnenia rozsudku konštatuje, že v tomto konkrétnom prípade zaradeniu do miernejšieho stupňa stráženia bráni kogentné ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona. Ďalej prokurátor poukázal na ust. § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, podľa ktorého súd do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaraďi páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. Zdôraznil, že tu ide o obligatórne zariadenia páchatel'a do najprísnejšieho stupňa stráženia a to s ohľadom na druh trestného činu (zločin) a navyše jeho „závažnejší“, resp. „ťažší“ stupeň (obzvlášť závažný zločin). Na odstránenie tvrdosti zákona zákonodarca formuloval určitú „výnimku“, keď ponechal súdu možnosť zaradiť aj páchatel'a obzvlášť závažného zločinu do iného ako najprísnejšie stráženého ústavu (maximálneho stupňa) s tým, že súd môže zaradiť do ústavu so stredným, ba i minimálnym stupňom stráženia páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, pokiaľ mu ukladá trest odňatia slobody v trvaní od 10 do 15 rokov. V tomto prípade však súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 rokov a preto má prokurátor za to, že zaradenie do ústavu s miernejším ako maximálnym stupňom stráženia nemá oporu v zákone. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že súd považoval takéto zaradenie vzhľadom na vek obžalovaného, priznanie sa, doterajšie správanie v ÚVV za neprímerane prísne s odkazom na duch zákona poukazujúc pritom na ust. § 48 ods. 5 Trestného zákona, ktoré umožňuje neriadiť sa kogentným ustanovením § 48 ods. 3 Trestného zákona napríklad pri uzatvorenej dohode o vine a treste, kde súd poukazuje na to, že v prípade obžalovaného ide osobu, na ktorú sa hľadí, akoby nebol súdom trestaný, bol riadne zamestnaný a až na brachiálne konflikty v konkubinátnom pomere s poškodenou sa neprejavoval protispoločensky a preto sa súd domnieva, že takto hodnotený páchatel' môže a má požívať rovnaké benefity vo vzťahu k zaradeniu do miernejšieho stupňa stráženia. Je síce pravdou, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol súdom trestaný, tiež je pravdou, že bol (pred vzatím do väzby) riadne zamestnaný a rovnako je pravdou aj to, že bol v minulosti postihnutý za 3 menej závažné priestupky - vo vzťahu k poškodenej. Podľa neho však nemožno celkom súhlasiť s tvrdením súdu, že u obžalovaného došlo s najväčšou pravdepodobnosťou len ku jednorazovému skratovému konaniu. To, že v prípade spolužitia obžalovaného s poškodenou nedochádzalo „len“ k občasným konfliktom, ktoré vyústili „len“ do 3 menej závažných priestupkov prokurátor vyvodzuje z uznesenia vyšetrovateľa OKP OR PZ Humenné sp. zn. ORP-243/1-VYS-HE-2021 zo dňa 31.08.2021, ktorým bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie F. F. za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Z uvedeného uznesenia, ktoré pripojil ako prílohu svojho odvolania, je pri plnom rešpektovaní prezumpcie neviny, majúť však súčasne na zreteli určitý vyšší stupeň pravdepodobnosti, podľa jeho názoru zrejme, že „spôsob spolužitia“ obžalovaného s poškodenou počas dlhšieho časového obdobia pred spáchaním skutku dňa 25.12.2020 (od r. 2014 do 25.12.2020) sa neobmedzil len na občasné násilné konflikty s poškodenou, ale v prípade žalovaného skutku ide de facto o vyústenie dlhodobo vyhroteného (konfliktného) partnerského spolužitia zo strany obžalovaného, ktorým dlhodobo ohrozoval fyzické i psychické zdravie poškodenej, ktoré takmer vyústilo do smrti poškodenej. Ďalej je pri zaradení do minimálneho stupňa stráženia súdom vo vzťahu k obžalovanému F. argumentované aj tým, že v minimálnom stupni stráženia je výchova k riadnemu životu umožnená lepšie u páchatel'a, ktorý si uvedomuje závažnosť svojho konania. Takúto argumentáciu vo vzťahu k obžalovanému (aj napriek konštatovaniu o jeho priznaní) prokurátor nepovažuje za celkom namieste. Podľa jeho názoru nemožno na jednej strane tvrdiť, že obžalovaný si uvedomuje závažnosť svojho konania za situácie, že súd v inej časti odôvodnenia v podstate hovorí, že aj napriek verbalizovaniu úprimnej ľútosťi neuniklo pozornosti súdu, že zodpovednosť za svoje konanie obžalovaný opakovane prenášal sčasti aj na poškodenú, poukazovaním na provokáciu z jej strany. O skutočnom uvedení si závažnosti konania nemožno podľa jeho názoru hovoriť vtedy, pokiaľ je konanie „ospravedlňované“ (hoc aj verbalizujúc

lútosť) neustálym poukazovaním na „čiasťočné spoluzavinenie“ iného (v tomto prípade poškodenej), pričom iba nekritická a úprimná lútosť nasvedčuje skutočnému „uvedomeniu si“ závažnosti svojich činov. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o zaradení obžalovaného F. F. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia tak, že tohto zaradí podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný vo svojom odvolaní v prvom rade zdôraznil, že jeho obhajkyňa P. J. V. ho nepoučila o jeho právach a procesných úkonoch, čím mala porušiť § 44 Tr. poriadku. Tvrdí, že pred pojednávaním bola obhajkyňa za ním a ponúkla mu vybavenie trestu 13 rokov namiesto 20-25 rokov pod podmienkou, že sa prizná ku skutku v plnom rozsahu a tak uľahčia prácu okresnému súdu. Obhajkyňa bez jeho súhlasu dala súhlas na pojednávanie bez prítomnosti poškodenej. Ďalej namieta, že sa okresný súd vôbec nezaoberal jeho znaleckými posudkami, ktorými bol podľa neho vylúčený jeho úmysel. Obhajkyňa vytká, že nenamietala výsluch poškodenej pod vplyvom alkoholu a drog. Vzhľadom na to, že bol prvýkrát obvinený, tak dôveroval svojej obhajkyňi, pričom mal byť ňou oklamáný. Ďalej tvrdí, že obhajkyňa nenamietala ovplyvňovanie poškodenej vyšetrovateľom na rekonštrukcii, ktorý manipuloval s poškodenou, aby mu všetko sedelo. Uviedol, že je s poškodenou v kontakte a že mu táto písala v liste, aby si zobral dovolenku a prišiel k nej domov. Poškodená odišla po štyroch dňoch z nemocnice, kde naďalej požíva alkohol a psychotropné látky a on, ako občan Slovenskej republiky, ktorý pracoval 40 rokov, na jednej výpovedi poškodenej dostal 18 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na jeho vek sa súd vôbec nezaoberal tým, že trest 18 rokov je s ohľadom na jeho zdravotný stav pre neho doživotným trestom. Preto žiada odvolací súd, aby spravodlivo rozhodol o jeho spravodlivom procese a spravodlivej obhajobe.

Odvolanie za obžalovaného podala aj obhajkyňa, ktorá však toto podanie podala len emailom bez kvalifikovaného elektronického podpisu a spôsobom uvedeným v § 62 ods. 1 Tr. poriadku ho nepotvrdila. Uviedla v ňom, že podľa názoru obžalovaného je trest uložený súdom prvého stupňa neprimerane prísny vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu skutku, teda, že poškodená bola tiež pod vplyvom alkoholu a dokonca aj iných omamných a psychotropných látok a ona sama priznala, že vyprovokovala hádku s obžalovaným, na čo súd pri priznaní viny obžalovaným neprihliadol, a ani na to, že obžalovaný nemal motív ani úmysel poškodenej ublížiť tak, ako je to uvedené v znaleckom posudku znalca F.. Q. a tiež aj v obžalobe Krajskej prokuratúry Prešov. Navrhla, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie, resp. aby ho zmenil tak, že obžalovanému uloží nižší trest.

Obžalovaný odvolanie odôvodnil aj prostredníctvom ustanoveného náhradného obhajcu. Zdôraznil, že sa ku skutku priznal, prejavil lútosť nad jeho spáchaním a ospravedlnil sa poškodenej. Uviedol, že u neho šlo o skratové konanie a vplyv mal aj alkohol. Problém s alkoholom si uvedomuje a sám požiadal o uloženie ochranného protialkoholického liečenia, ktoré mu prvostupňový súd aj uložil. Súhlasí aj s umiestnením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Nesúhlasí však s výškou uloženého trestu odňatia slobody, ktorý považuje za príliš vysoký a prísny vzhľadom na okolnosti prípadu. Trestný zákon umožňuje v tomto prípade uloženie trestu odňatia slobody v kratšom rozsahu ako je 18 rokov. Konkrétne sa jedná o to, že trestný čin nebol dokonaný, ale je kvalifikovaný v štádiu pokusu. Nemal žiadny motív, pre ktorý by chcel poškodenú usmrtiť. Jednalo sa o jednorazový skrat. Má zato, že je potrebné zohľadniť aj jeho postoj bezprostredne po spáchaní skutku - nepokračoval v útoku, neutiekol z miesta činu, po precitnutí sa snažil poškodenej pomôcť a zavolať jej záchranku. Vzhľadom na jeho vek má trest v takej dĺžke pre neho prakticky za následok, akoby mu bol uložený doživotný trest (s poukazom aj na jeho zhoršujúci sa zdravotný stav). Poukázal na to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Nespáchal nikdy predtým taký závažný skutok. Žiadne priťažujúce okolnosti súd u neho nezistil. Hodnotenie na neho je, okrem vplyvu alkoholu na jeho správanie, kladné. Či už od zamestnávateľa alebo ÚVV a ÚVTOS A.. Záver znaleckých posudkov z odboru psychológie, ako aj psychiatrie je taký, že u neho je šanca na prevýchovu a pokiaľ nie je pod vplyvom alkoholu, je schopný prejavy svojho správania kontrolovať tak, aby sa nedopúšťal protispoločenského konania. Poškodená mu odpustila jeho konanie v listoch, ktoré si s ním písala po skutku. Obaja mali spolu turbulentný vzťah a vzájomné spolužitie. Uvedomuje si však, že táto skutočnosť sama o sebe nemôže ospravedlniť jeho skutok. Žiada, aby odvolací súd pri jeho posudzovaní a rozhodovaní bral do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti. Okrem toho chce poukázať na ďalšie okolnosti prípadu. Počas záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu nemal okuliare a napriek tomu táto skutočnosť nebola braná do úvahy a tým mu prakticky nebolo umožnené sa relevantne oboznámiť s výsledkami vyšetrovania. Počas rekonštrukcie

skutku boli jej okolnosti konajúcim vyšetrovateľom prispôsobované tak, aby čo najviac preukazovali jeho vinu a poškodená bola počas trvania rekonštrukcie účelovo inštruovaná konajúcim vyšetrovateľom. Prvostupňový súd sa podľa neho nedostatočne zaoberal absenciou úmyslu v jeho konaní. Podľa neho je poškodená závislá na drogách a alkohole, liečila sa na psychiatrii, čo sa potvrdilo pri jej výsluchu ako aj záveroch znaleckých posudkov - tým chce poukázať, okrem iného, na jej nevhodné správanie počas trvania ich spoločného spoluzitia a vzájomného vzťahu, ktoré sa prejavovalo vo forme urážok, vyhrážok, hádok, provokácií a tým tieto skutočnosti dlhodobo nepriaznivo vplývali aj na jeho osobu, jeho psychiku a správanie sa. Výpovede svedkov v častiach, v ktorých sa vyjadrujú ku skutku a jeho priebehu považuje za irelevantné. Iba on a poškodená majú vedomosť o skutku, mechanizme jeho priebehu, čo skutku predchádzalo, ako aj ďalšie okolnosti prípadu, keďže nikto iný okrem nich dvoch na mieste činu nebol. Preto navrhol, aby odvolací súd poškodenú predvolal, vypočul a v prípade potreby vykonal konfrontáciu. Záverom znova apeluje na odvolací súd a žiada ho, aby vzal do úvahy pri posudzovaní výšky trestu a jeho formy všetky vyššie uvedené skutočnosti tak, aby bol naplnený účel trestu a zásady jeho ukladania v zmysle ustanovení § 34 Trestného zákona, a to s poukazom na ustanovenia § 38, § 39 a § 73 Trestného zákona. Navrhol odvolaciemu súdu, aby v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c) a e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a primerane a spravodlivo rozhodol.

Toto podanie následne obžalovaný prostredníctvom svojho náhradného obhajcu doplnil o vyjadrenie z 02.12.2021. V ňom namieta poukazovanie prokurátora na dokumenty z konania OKP OR PZ Humenné ČVS: ORP-243/1-VYS-HE-2021, lebo tým porušuje zásadu prezumpcie neviny. Ďalej tvrdí, že v znaleckom posudku X.. Q. je vylúčený jeho úmysel. Navrhuje tiež predvolať a vypočuť svedka M. J. - mestského policajta, ktorý ako prvý bezprostredne videl poškodenú a uviedol, že zranenia mala poškodená na ruke a nie na hrudníku. Ďalej tvrdí, že podľa záverov znaleckého posudku F.. Q. bola predpokladaná práceneschopnosť poškodenej 28 dní a poškodená po 4 dňoch bola prepustená zo zdravotníckeho zariadenia, čím chce obžalovaný poukázať na mieru závažnosti skutku a jeho následok. Predložil aj listy poškodenej, ktoré mu po skutku zaslala do ÚVV.

K dôvodom odvolania obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor tak, že pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané v odvolaní obž. F. F. spočívajúce v tvrdeniach o nepoučení o jeho právach, ponuke zo strany obhajkyne ohľadne „vybavenia trestu v trvaní 13 rokov“ za podmienky, že sa v plnom rozsahu prizná, že obhajkyňa bez jeho súhlasu dala súhlas na pojednávanie bez prítomnosti poškodenej, nenamietaní vypočúvania poškodenej pod vplyvom alkoholu a drog a o nenamietaní ovplyvňovania poškodenej v priebehu rekonštrukcie zo strany vyšetrovateľa, tak k tomuto považuje za potrebné uviesť, že tieto „námietky“ hodnotí vo svetle vyhlásenia o vine zo strany obžalovaného, ktoré dobrovoľne, jasne a zrozumiteľne učinil po zákonomnom poučení zo strany súdu, ako jeho subjektívne ničím nepodložené vyjadrenie, a to tak vo vzťahu k jeho tvrdeniam ohľadne jeho „údajnej“ internej komunikácie s obhajkyňou, ako aj priebehu úkonov prípravného konania (rekonštrukcia) aj súdneho konania (hlavné pojednávanie dňa 12.08.2021). Z obsahu zápisníc o týchto úkonoch je zrejmé, že obžalovaný bol preukázateľne prítomný, pričom zo zápisnice o rekonštrukcii vyplýva, že na nej zúčastnené osoby potvrdzujú jej zápisnične zachytený priebeh a v prípade konania hlavného pojednávania obžalovaný súhlasil s jeho konaním v neprítomnosti poškodenej. Pokiaľ ide o obžalovaným zmieňovaný výsluch poškodenej, táto bola „prepočúvaná“, resp. „dopočúvaná“ po zmene právnej kvalifikácie. K ostatným skutočnostiam uvádzaným obžalovaným v odvolaní z 23.08.2021 (list od poškodenej, dĺžka jej hospitalizácie v nemocnici, požívanie alkoholu a psychotropných látok) považuje za potrebné uviesť, že nejde o také skutočnosti, s ktorými by sa súd v rámci odôvodnenia svojho rozsudku nevysporiadal. Pokiaľ je poukazované na výšku uloženého trestu, ktorý je vzhľadom na vek a zdravotný stav obžalovaného pre neho doživotným trestom, tu prokurátor uviedol, že uložený trest považuje za zákonný, spravodlivý a primeraný povahe i závažnosti činu, spôsobu jeho spáchania, i všetkým okolnostiam, ktoré spáchaniu skutku predchádzali s tým, že ide o trest znížený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je v tomto prípade 20-25 rokov alebo doživotie. Je toho názoru, že obžalovaný nemôže „len“ alebo „aj“ s poukazom na svoj fyzický vek (59 rokov) požadovať „benefity“ pokiaľ ide o uloženie trestu nižšej výmery nezohľadniac závažnosť a spoločenskú nebezpečnosť jeho konania, ktoré sa premietlo do právnej kvalifikácie skutku, kde prokurátor poukazuje na rovnosť (bez ohľadu na vek) pred zákonom. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané v odvolaní obž. F. F. v zastúpení jeho obhajkyne, že súdom uložený trest je neprimerane prísny vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo ku spáchaniu skutku (poškodená pod vplyvom alkoholu i psychotropných látok, vyprovokovanie hádky zo strany poškodenej), na absenciu motívu i úmyslu poškodenej ublížiť, na čo súd pri priznaní viny obžalovaným neprihliadol, tu považuje za potrebné uviesť, že nie je pravdou, že u obžalovaného absentuje úmysel smerujúci k

usmrteniu poškodenej. To, že súd konštatuje neexistenciu motívu (pomsta, peňažný prospech atď.), ešte neznamená neexistenciu úmyslu, ktorý v danom prípade síce nie je daný vo forme priameho úmyslu (dolus directus), ale je daný a najmä preukázaný z konania obžalovaného, z ktorého možno jednoznačne usudzovať uzrokovanie (dolus eventualis) s tým, že svojím konaním môže usmrtiť pošk. K. O.. Aj vyprovokovaním hádky či stavom poškodenej sa súd zaoberal, kde však aj pokiaľ by hádka bola vyprovokovaná (úplne alebo čiastočne) poškodenu, v žiadnom prípade to neospravedľuje „reakciu“ v podobe za vinu kladeného konania obžalovaného, ktorý si navyše stav opitosti privodil vedome a po dostatočných skúsenostiach o nepriaznivých dôsledkoch požitia alkoholu. Na základe vyššie uvedeného prokurátor zastáva názor, že odvolanie obžalovaného je potrebné zo strany odvolacieho súdu v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátor sa písomne vyjadril aj k dôvodom odvolania obžalovaného predložených prostredníctvom náhradného obhajcu. Najprv skonštatoval, že ide v podstate len o opakovanie argumentácie obžalovaného prezentovanej skôr, ku ktorým sa už vyjadril. Ďalej uviedol, že jednou zo skutočností, ktorou obžalovaný odôvodňuje svoje odvolanie je vývojové štádium trestného činu a síce, že išlo o trestný čin v štádiu pokusu. Na tomto mieste považuje za potrebné s poukazom na ust. § 14 ods. 2 Trestného zákona uviesť, že pokus je trestný podľa sadzby ustanovenej za dokonaný trestný čin, pričom prvostupňový súd sa s touto okolnosťou (pokus trestného činu) náležitým spôsobom vysporiadal, keď s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a svoje myšlienkové postupy a právne úvahy vo svojom rozhodnutí dostatočne argumentačne vysvetlil. Ďalšou skutočnosťou, ktorou obžalovaný odôvodňuje svoje odvolanie je jeho postoj bezprostredne po spáchaní skutku - nepokračovanie v útoku, neutečenie z miesta činu, snaha pomôcť poškodenej. Pokiaľ ide o spomínané skutočnosti, na rozdiel od obžalovaného zastáva prokurátor ten názor, že značné štádium opitosti obžalovaného v kombinácii s duchaprítomnosťou poškodenej, ktorej sa podarilo z miesta činu (bytu) ujsť, v spojení so zhodou šťastných náhod, boli tými rozhodujúcimi faktormi, ktoré mali za následok, že nedošlo k neodvratiteľnému následku - smrti poškodenej. Pripomína, že pomoc reálne neprivolal obžalovaný, ale susedia (mal. svedok A. utekal po mestského policajta J., ktorý privolal RZP). Obžalovaný podľa výpovedí svedkov, po skutku sa „len“ dožadoval privolania RZP, avšak bez toho, aby reálne uskutočnil nejaké kroky k privolaniu RZP (zavolať na tiesňovú linku a pod.). Neutečenie z miesta činu podľa neho možno skôr pripísať na vrub značného štádia opitosti, ako aj ďalším okolnostiam (prítomnosť svedkov - susediek, ktoré vyšli na chodbu a pod.). Napokon obžalovaný argumentuje kladným hodnotením jeho osoby, prognózou prevýchovy a tiež tým, že išlo o jednorazový skrat. Aj týmito skutočnosťami (osobou obžalovaného) sa podľa prokurátora prvostupňový súd v rozsudku dôsledne zaoberal, pričom s jeho závermi sa stotožňuje. Pokiaľ obžalovaný dôvodí tým, že išlo o jednorazový skrat, k tomuto poukazuje na listiny predložené spolu s odôvodnením odvolania prokurátora z 21.09.2021, ktoré v spojení s priestupkovou recidívou svedčia o opaku. Aj obžalovaným uvádzané odpustenie jeho konania zo strany poškodenej (listy) vníma skôr v intenciách tzv. syndrómu týranej osoby (viď. str. 3 uznesenia OKP OR PZ Humenné sp. zn. ORP-243/1-VYS-HE-2021). Pokiaľ obžalovaný poukazuje na osobu poškodenej T. O. (závislosť na drogách a alkohole, liečba na psychiatrii) na jej správanie počas vzájomného spolužitia (urážky, hádky, provokácie), ktoré nepriaznivo vplývalo na jeho psychiku a správanie sa, snažiac sa takpovediac „vysvetliť“, resp. „ospravedlniť“ svoje konanie, k tomuto uviedol, že tieto skutočnosti, pokiaľ by sa aj reálne zakladali na pravde (skutočnosti vyplývajúce z listín predložených k odvolaniu prokurátora, resp. nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise svedčia skôr o opaku), nevyvíňujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, ani jeho zavinenie (ustálené súdom vo forme nepriameho úmyslu) neoslabujú do takej miery, aby bolo možné (hoc aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu) uvažovať o uložení trestu odňatia slobody v nižšej výmere, ako bola rozsudkom prvostupňového súdu uložená. Návrh obžalovaného na osobný výsluch poškodenej, resp. na jej konfrontovanie s obžalovaným považuje (aj vzhľadom na vyššie uvedené) za neopodstatnený (aj s poukazom na obžalovaným učené vyhlásenie o jeho vine). Na základe vyššie uvedeného zastáva názor, že odvolanie obžalovaného je potrebné zo strany odvolacieho súdu v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takto vykonanom preskúmaní dospel k záveru, že čiastočne sú dôvodné tak odvolanie prokurátora, ako aj odvolanie obžalovaného.

V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že pred prvostupňovým súdom neboli vykonávané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní dňa 12.8.2021 po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody.

Vzhľadom na obsah odvolania obžalovaného odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, o čom bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní aj riadne poučený. Proti výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, nie je preto on oprávnený ani podať odvolanie [§ 307 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku]. V predmetnej veci tak na podklade odvolania obžalovaného preskúmal odvolací súd len výrok o treste.

Napriek tomu, nad rámec prieskumu výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že pre rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal prvostupňový súd vo výsledkoch prípravného konania dostatočný podklad. Po zhodnotení skutočností plynúcich z dôkazov zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní jednotlivo i v ich súhrne je dôvodný záver, že skutok sa stal spôsobom popísaným v obžalobe a že tento skutok, ako trestne zodpovedný subjekt, spáchal obžalovaný. Prokurátor v obžalobe skutok aj správne právne kvalifikoval. Preto ak prvostupňový súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, svojím uznesením prijal, a na podklade toho uznal obžalovaného za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, tak postupoval správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona.

S poukazom na uvedené sú bezpredmetné návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom poškodenej K. O. a vykonaním konfrontácie s ňou a rovnako aj výsluchom svedka M. J., pretože tieto by už výrok o vine ovplyvniť nemohli a pre rozhodnutie o treste a o ochranných opatreniach bolo dokazovanie na súde prvého stupňa vykonané v dostatočnom rozsahu.

Dôvodné nie sú ani odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku.

Pokiaľ obžalovaný namieta kvalitu obhajoby je potrebné uviesť, že z nezávislosti advokácie na štáte vyplýva, že vedenie obhajoby je vo svojej podstate záležitosťou medzi obhajcom a obvineným, či už mu bol obhajca pridelený v režime právnej pomoci poskytovanej štátom, alebo si ho platí klient sám. Štátne orgány sú povinné zasiahnuť iba vtedy, ak nedostatky na strane ustanoveného obhajcu sú očividné, alebo ak sú na ne dostatočne upozornené iným spôsobom, pričom to isté platí potom i pre obhajcu zvoleného obvineným. Z relatívnej nezávislosti výkonu advokátskej praxe vyplýva, že štát advokáta neriadí a nenesie zodpovednosť za jeho činy. Zásah súdov do vzťahu medzi obvineným a obhajcom by bol na mieste iba za situácie, že by išlo o očividné, na prvý pohľad zrejmé zlyhanie obhajcu (bližšie napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo/39/2020), čo však nie je prípad prejednávanej veci. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že ustanovená obhajkyňa sa zúčastňovala úkonov a na nich aj aktívne vystupovala, keď za účelom obhajoby kládla vypočúvaným osobám otázky. Za porušenie práva na obhajobu nie je možné považovať ani zvolený spôsob obrany, s ktorým obžalovaný pôvodne súhlasil, a teraz s výsledkom zvolenej obrany nie je spokojný. Bez významu je aj námietka obžalovaného, že obhajkyňa súhlasila s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti poškodenej K. O.. O tom, či sa hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti poškodenej totiž rozhoduje súd a nie obhajca, a vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine prítomnosť poškodenej ani ako svedkyne nebola potrebná. Navyiac aj obžalovaný sám súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti poškodenej, čo je zrejmé zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Žiadne námietky o tom, že vyšetrovateľ mal manipulovať vykonávanie rekonštrukcie alebo že obžalovaný nemohol dostatočne vykonať záverečné preštudovanie spisu, lebo nemal okuliare, nevyplývajú zo zápisníc o týchto úkonoch, ale ani z obsahu vyjadrení obžalovaného z konania pred súdom prvého stupňa. Podľa záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu obžalovaný predniesol viaceré návrhov na doplnenie vyšetrovania, s ktorými sa jeho obhajkyňa stotožnila, pričom nebola vznesená akákoľvek námietka k zákonnosti tohto úkonu. Žiadne námietky nemal obžalovaný ani k priebehu a výsledkom rekonštrukcie. Ani odvolací súd nemá preto dôvod pochybovať o tom, že uvedené úkony boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, a pokiaľ ich zákonnosť namieta obžalovaný až v odvolacom konaní, že ide len o ničím nepodloženú obranu obžalovaného.

Odvolací súd však za nesprávny považuje výrok o treste odňatia slobody pre jeho neprimeranú dĺžku a výrok o spôsobe jeho výkonu v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v na ňom závislých výrokoch o spôsobe výkonu trestu a o ochrannom dohľade zrušil a sám vo veci rozhodol.

Podľa § 14 ods. 2 Tr. zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 2 Tr. zákona sa stanovuje trest odňatia slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 34 ods. 5 písm. c) Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z hľadiska uvedených ustanovení je v predmetnej veci potrebné zdôrazniť, že sa obžalovaný dopustil konania bezprostredne smerujúceho k úmyselnému usmrtieniu poškodenej K. O., avšak k jej usmrtieniu nedošlo. Výsledkom tohto jeho konania boli zranenia poškodenej s dobou liečenia a obmedzeniami v obvyklom spôsobe života 28 dní. V prípade, že u poškodenej vzniknú trvalé následky, tieto sa môžu týkať len jaziev v oblasti hrudníka a horných končatín.

V prospech obžalovaného pri rozhodovaní o treste však nesvedčí forma zavinenia. Nie je možné súhlasiť s prvostupňovým súdom, že len preto, že nezistil motív, pre ktorý by obžalovaný chcel usmrtiť poškodenú,

tak predmetný pokus obzvlášť závažného zločinu spáchal len vo forme nepriameho úmyslu. Aj pokiaľ by nebolo možné druh úmyselného zavinenia vyvodiť zo zistených okolností subjektívnej povahy, tak záver o psychickom vzťahu obžalovaného k následku jeho konania je možné urobiť z objektívnych skutočností. Obžalovaný použil na útok voči poškodenej K. O. nôž s dĺžkou čepele 15 cm. S takýmto nožom poškodenú päťkrát bodol malou až stredne veľkou silou a intenzitou do hrudníka a hornej časti brucha, kde sú umiestnené životne dôležité orgány, ktoré aj zasiahol. Pred útokom obžalovaného, ktorý je zdatným chlapcom, sa poškodená ako útla žena nemala šancu ubrániť. Obžalovaný teda konal tak, že z jeho útoku musela smrť poškodenej nevyhnutne nastať a musel si byť tejto skutočnosti vedomý. Preto je potrebné usudzovať na priamy úmysel.

V prospech obžalovaného však svedčí to, že nie je pravidelným páchatelom trestných činov, ale že predmetný trestný čin je vyvrcholením konfliktného spolužitia obžalovaného a poškodenej K. O.. To je možné vyvodiť z odpisu registra trestov obžalovaného, z evidencie jeho priestupkov a zo znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria. V odpise registra trestov má obžalovaný za posledných 40 rokov jeden záznam z roku 2005 o spáchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy, ohľadom ktorého sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu sa dopúšťal iba voči poškodenej K. O. (v evidencii priestupkov 4 záznamy o spáchaní priestupku). Obžalovaný teda doposiaľ nepáchal nielen násilnú, ale ani inú trestnú činnosť.

Zo znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode v triezvom stave nie je nebezpečný, prípadne nebezpečným by mohol byť len v stave po požití alkoholu. Znalec u obžalovaného navrhol nariadenie ochranej protialkoholickej liečby ambulantnou formou. Pokiaľ ide o poškodenú K. O., znalec u nej zistil abúzy alkoholu v rámci škodlivého užívania podľa DSM-IV, pričom sa jedná o trvalý stav. Vplyvom požitého alkoholu môže u nej dochádzať k odbrzdzeniu zábran, čo by mohlo viesť k interpersonálnym konfliktom. Z dychovej skúšky a z toxikologického vyšetrenia je zrejmé, že v čase skutku mal tak obžalovaný, ako aj poškodená požitie alkoholické nápoje (obžalovaný vyše 2 promile a poškodená 0,33 promile), pričom poškodená bola pozitívne testovaná aj na metamfetamín a amfetamín.

Pre záver, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vo výmere 20 rokov by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, svedčia aj posudky od jeho zamestnávateľa a od ÚVV a ÚVTOS ohľadom výkonu väzby. Podľa pracovného posudku Technických služieb mesta O., v ktorých je obžalovaný v pracovnom pomere od roku 2011 ako robotník pri zvoze a separácii komunálneho odpadu, obsluha separačnej linky, manipulačný robotník, popolár - závozník a čistič verejných priestranstiev, obžalovaný F. F. prácu vykonával dôsledne a spoľahlivo, v prípade potreby aj mimo pracovného času k spokojnosti nadriadených, pričom do práce chodil načas, správal sa ticho a bezkonfliktne. Rovnako kladne hodnotí správanie sa obžalovaného aj posudok z výkonu väzby, podľa ktorého sa správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia plní, režim dňa dodržiava a nebola mu uložená disciplinárna odmena a ani trest.

Z hľadiska pomerov obžalovaného je pre posúdenie primeranosti trestu potrebné vziať do úvahy aj vek obžalovaného, ktorý v čase odvolacieho konania má 59 rokov.

Bez významu nie je ani skutočnosť, že aj napriek predmetnému trestnému činu spáchanému voči poškodenej K. O., táto naďalej prechováva k obžalovanému pozitívny postoj. Ako je zrejmé z listov, ktoré obžalovanému zaslala do ÚVV, chce s ním aj naďalej žiť.

Napokon je pre rozhodnutie o výmere trestu významnou aj skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a že jeho spáchanie ľutuje. Aj keď sa obžalovaný čiastočne snaží ospravedlniť svoje konanie „provokáciami“ zo strany poškodenej K. O., už z vyhlásenia o vine vo vzťahu k tak závažnému trestnému činu a s tak vysokou trestnou sadzbou odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný jeho spáchanie ľutuje.

Všetky uvedené skutočnosti vedú odvolací súd k záveru, že použitie trestnej sadzby 20 až 25 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, a to trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu, obžalovaný pred spáchaním súdeného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody nebol, pričom má 59 rokov. Aj vzhľadom na vyššie uvedené hodnotenia obžalovaného a že ide o pokus trestného činu má odvolací súd za to, že v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude náprava obžalovaného lepšie zaručená než v ústave s maximálnym stupňom stráženia. Preto ho na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavy na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na spáchanie predmetného trestného činu obžalovaný použil kuchynský nôž s čiernou rukoväťou o celkovej dĺžke 28 cm a dĺžke čepele 15 cm, na Okresnom súde Prešov vedený ako doličná vec č. 15/2021. Preto odvolací súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil aj trest prepadnutia tejto veci, vlastníkom ktorej sa podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona stáva štát.

Riadiac sa ustanoveniami § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 2 roky.

Popri výroku o vine, v rozsudku okresného súdu nedotknuté ostali aj odvolaniami nenapadnuté výroky o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou a o náhrade škody.

Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd jednomyseľne rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.